Any I

Nº 14

IL TIBERI

Barcelona 1 de Juny de 1897

C

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

Solé Pares y Cm.

Aquesta

ninsena
n lluit als
eus merits artis-
tas de mes ó menos
nom. An Baran
á fet una visita curta
a Barcelona ó lo que es igual
á exposat una obra de poch em-
benyo, ningu podra dir que esti gui
nal aquet cuadret de genero, que
epresanta una guapa xicota pari-
sien (axo sa li conex am al parlar) que
está dreta ´n un pasex solitari, esperan algú
que trigua á arribar y distren al temps enfilan
fullas secas am la sombrilla; pero es lo que ´n dit
als critichs si no fos den Baran esteria bé pero de ell
as pot esperar mol mes. Io no quito ni pongo Rey ni vols
repetexo lo que diuan als autorisats.

A deslumbrat á Barcelona y alrededors (y hora que ´m axo de la
agregacio Es alrededors son mol llunys y costa de deslum-
brarlos) al Sr. Joseph Mª. Marques am dos retratos impor-
tantes personalidades segons resava un diari; la un
es al Sr. Planas y Casals y al altrac al Sr. Coll y Pujol; de poli-
tics poden sero mol aquets senyors pero lo que es de artistas...
ay!... ninin que ´s necesita estomac per pair uns retratos com
aquets: lo que está millor son las madallas, madallons, creus,

bandas y cintas dels que van proveits aquets senyor semblan una sucursal de casa 'n Vassiera y de casa 'n Benito Fordi; pero lo que es al Sr. Varques am axo y al fondo á estat acertat y am lo demes... també, son dos retratos verdaderamen dignes de tal artista.

Seguex un tamburini que exposa un capet de moya fm unas flors al cap, que vaja..... sembla fet d'ancarrech y despues un retrato de un mata vins que diuan esta mol be y mol natural, am descuidava de dir que aquet senyor porta lentes d'or; nosaltres no conexem al retratat (y Deu fasi no al tinguem de menester may, amen) per xo no podem dir si ra asemblá de totas maneras creyem á la critica que la alaba.

Al Sr. Tonercasana exposa un altra retrato (semblá que sa á posat mol de moda axo de fese retratar am colors, hora si que 'm comenso animar) aquet retrato si que está mol bé, pero no duptis ó fa tan bé perque es socio de una societat que yo 'm se.... y tu també, pero axo ho dido entre amicles y ho escrich mol bax (asentat á terra) perque no ho senti ningú: pero no ta figuris que aquets retratos tot y estar hi no tenen comparació m als que van haberi las semmanas pasadas de aquell Sr. Julio.... etc. y ni punt de comparació m ms altras que yo se que y tu hauran, pero vaja no vull dir res mes, ya 'n parlarem al seu degut temps, pero comensat á asombrarte. Tampoch á pozut faltar la

representació del sexo bello, ano del bello es un dio perque ya cada senyora lay Dem men, esgarrifa penzari: pues si la Sra. Farras à pintad uns clavells un ziero y unas sedas que per mi las voldria, als artistas am mo-nyo (no t penzis als toreros) son als indicats per aquesta mena de pintura. An Domingo Soler (Pi-lota com li deyan al Circo) à exponat dos paisatcets y un interior de taller que no tenen res de par-ticular, igual fa hara que com erats aqui. El Sr. Emili Casals à pintat un cuadret que no tindra mes de deu centimetros per cinch y dintre aquet espay à tingut al merit de feri cabre un barber am navaja y tot la seva dona sense na-vaja pero la afaita y un panoquia que dona una carta à la muller del barber y encara mira di al autor del cuadro que volia feri capigner unas bannyas de cierro pero no va tenir puesto, verdaderamen no se com so fan per pintar tan petit, molts diran que ´s posen un parell ó dos parells de ulleras de aquellas llar-gas à cada ull y que pintan am pinzells de pel d´Alefant acabat de nexe que es la unica mane-ra de pintar bé.

Un tal Nicolau presenta unas maduxas que mes m´ agradarian al plat que ´l cuadro y despues una acuarela que per saber que esta bé no mes cal que ho y digui una cosa, es un pai-satet y à una distancia que ´l natural resul-taria de mitja hora y za una casa y za

li podan contar las pedras de que está feta per axo sol as pot veure si está ben feta aquesta acuarela.

An lancho á posat dos cuadros un za habiam tingut al gust d'admirarlo l'Palau de Bellas Arts que ta titula "Noticias de Cuba", no t'an dich res perque za l'conexas, pero hara la á reformat am un titul nou que percert m'agrada mes y es al de "Adquirido": aquet es un d'als titols que m'agradaria per als meus cuadros.

Al altra obra que presenta es al interior de una iglesia 'n terremoto, dich axo perque columnas, altars, cadiras hasta la gent tot está inclinat que á las horas de hara tot ha den ser á terra, á lo menos si no á caigut merexaria que ´tires á terra per amenasar ruina.

I per fi acaba la numerosa exposició de aquestas dos setmanas un cuadro del Sr. Hernandez Monjo, retratu de un barco de guerra espanyol que viajo no za dupte que esta bé ni la fotografia ó fa tam exacta.

Am despedexo de casa 'n Paris per aquesta vegada y tambe de la companyia pues no za res á dir.

Hasta la quinsena que ve.

Aupis

Giulio Bonelli

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

A ROMA
Hermosissims punts de vista,
ya ho crech si hi deus estar bé
sobre tot trobanti frares
que't convidan ab rapè

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

Som à 27 de Maig es à dir que dema parat serem a 1. de Juny (he dit 27 y volia dir 30) no ve d'un dia). 1 de Juny, he? Tu ja compendras lo que vol dir avo per un estudiant (en lo sentit mes lato de la paraula).

Lo Juny. lo mes que tot brota

es à dir a no saltes ni brota. Pro res in Riera (G.R.M). dim que vol tan nova firma (en lo sentit lato de la paraula) puich a no ser avis yo li haguen entiat algo. Pero ya que te tinc de dir algo et parlare de las carreras. ¡Bla! tu diras; tens tanta feina y vas a las carreras. Bemras d'home ser dotat de ser intim... ete te mo mens en la vida que dominat per una omnipresentation tota que — ete. como aquell ser que pels designis de la Providencia que tot — ete. Es a dir parlan clar me van donar una invitacio d'aquelles de senor pero de senor de veras, y sevan d'aquet cartonet que matariolum no val res pero que moralment (en lo sentit lato de la paraula) te un valor tant crescent; die devan d'aquet cartonet no ya voluntad per sperma que siga que es pugui contenir. y me vaig alje arratra pel cartonet (leare cochet) y vaig anitar a l'hipodramos

any I Nº 14 – 1 Juny 1897 – Portada Sola – H. Ribera

La nota d'aquest any ha sigut la carrera de jacas muntades per gentlemen es dir uns de la gorra de Barcelona que ha estat millor de lo que 'ns pensava.

La 4ª carrera va ser de vals pero va remetre que no vols van saltè los caballs si no que tambe tres jokeis ferira mal no un que un que va quedar rota l'caball.

La ultima van correr entre altres caballs ingleses y demes un caball de un tinent de caballeria montat pel seu amitent disfrant de jodei y que tenia una pinta la mar de rar pues va fer una carrera brillant retenint tota la carrera lo caball y ajudant e instigant tan al final que la va guanyá

De la par de caballs es vas a no ser una carrera per coches de carreras d'aquells que van pendt y part dos. arribant primer un y despres de molt rato l'altre cuan ja hingui ser recontat d'ell per lo que va ser objecte d'una ovació al tenia que no s'havia perdut pel camí com tothom se pensava.

Moltas dues. unas cuantas de guapas pero totas de los altos ministeris es à dir de les yas de presento una corona per poguer enxaonar al ellas per lo cual compensoras que no fan per nosaltres.

Aquestas per llenir el jardo y millor dire llenir l'indumentaria y una colla de intrusistas per jugar unas cuantas pesetas son los unics que disfrutan. El que no y vagi per cap de les dugas cosas que no y vagi

Per lo tan lo primer t'he dit que no feya per nosaltres lo segon tine la sort de que no m'atreu per lo tan no anant com y doch anar ya per aprofitar una tirpata que 'ns s'havia de perdre, no anari.

Resumes y tu disposa d'aquest amich que sabs t'aprecia y ya que ets a Roma vey a veure l'Papa y demana que inter sadegi en lo meu favor per que lo dia 21. (fecha fatal) el cap es retirà no ria de mort sino de vida, de remanament per satisfaccio meva y be de nostra desdichada patria Catalunya

Amen.

Cornet

P.D. Ab lo temps que fai que tu ets aqui dal (ho dic sense fer cap accio ¿he?) cuy dir a Roma podras trobar lo medi de trobar algun sello dels que demana corra y que aqui serceuegem. Si per casualitat t'en ve angun à la ma pensa ab aquest antich coleccionista que t'aprecia.

C.

Altra – Lo Prim es mort.

C.

Altra – Ha arribat en Polaviga

C.

Altra – En Rien Abolimer ha inventat un policaler millor que el modernista pues aquell era calvo y aquest es policaler es a dir y ha el poli ademes ¿he?

C.

¿Quien? si salta à la vista
que es ARTISTA ò be ANARquista

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

Espectacles Egonomichs

Estan cansat de frecuentar teatros, veure Bañas y tip de Frontons, que hasta he aburrit la pilota de la carn de olla, me vareix desidir a buscar altres diversions que no'n fosin tan pesadas, per que noy ya comenso a estar cansat de rozarme ab la gent de pelas, la musica se'n posa al cap, pues desde el Parsifal al "Nay se la ellare" tot ho tinch conegut, las Foires me atipan pues no bastaba la meva coneixensa que are sapiguen que soch de la Redaccio no mes sentiras

Pollas y Mamas que 'n pre-
guntan
per la
terra persona
Vaix, al
Liceo, me tinch de posar
roba neta y la espuma
dorsal me clase
agafa malt baixa
gesto al
tots els efecte
espectacles me me
aburreixen, per vaix
aixo vaix volguer posar
buscar algun la
espectacle de indu-
men-
tana que es requereix en
aquets casos y me 'n vaix
anar en busca
de algo que
en llames la
atenció, despres
de voltar malt per
barris apartats me vaix
trobar frente un cartelon
que 'n recordaba los ex-votos
de la Baranova, lo mangre
y el vert de llit de pobre
eran que hi
los colors dominavan
y que feyan resaltar molt un
lletrero que deya «El Vengador
de su Muerte» lo titol de
la funció y el cartel ya en
van agradá, lo cartel sobre
tot, pues ya un
en aquet no se
genero que, que
de es la gota
anunciá de aigua
que fa decidir á entrar lo
mateix passa ab els de 'n
Cheret y Guillaume que son
los millors propagandistas d'els
articles que anuncia
Lo local es una cervezeria que
fa continuada la
el Barrent de entrada
las bolas y ya
!! quinas flas denota
que es un cafe sense preten-
cions, drugas portas corcadas

que potser deberan ser pintadas en sa juventud, un fanal de petroli als marjicions de aranyas penjat al mitx de la entrada hi à cada canto del parta y donan guardia de honor se hi veu un que ven Nenlas y una dona que tl comers de cacahuets y dinys me druflas, trobo al ab la entrar taquilla à ambulant y sense donarme temps de respirar me demanan un real, lo pago y me entregan un cartro que de las vegadas que habia servit hi habia una pelicula capaz de impresionar la vista menas sensible, y quina color hi feya, la admosfera estava molt carregada, se n posaba al coll

yo creh que estaba impregnada de renechs y cigarros del cuarto, lo

Conjunt del salò resultaba magnifich, si els vestits de sati y seda no se hi dignavan entrar en camb hs mocadors al cap y els ayrosos vestits de indianas ab sa varietat de colors que ab tan saler de saber partar las nayas treballadoras formavan un vin contrats ab las brusas blavas, semblava un cuadro de'n Armet

La sala de espectacles estaba tota plena de taulas per fer begnda posadas a conveniencia del client y de aixo ve que per poguer serve se tingues de

axecar casi tota la concurrencia y de que yo en creyes que era una cortesia lo que en feyan

Per fi vaix asentarme despues de molta pena, entre mitx

de una que feya cara de treballa pe'l seu conta, al altre canto hi tenia dos flamus que per lo molt que se maltraban vaix conexa que se estimaban y en frente hi tenia la sogra de 'lls que feya un tuf de all y oli que nose li podia plantar cara.

Lo que 'n va llamar molt la atencio era veure el teatro tan petit com era posible que els actors hi capiguessin, potser vaix pensar, treuran no mes que el cap ó hi la memoria

que habian de tenir, pues hubian suprimit la loncha del Apuntador, pero de aixo menos mal, pues en cambi la Londrita del Mostrado me va agradar molt perque es de la manica ample, al menos pel sach... que parta pensar al veure tanta Per fi se va tirar telo y vaix consutir de dubtes, Heran Butchinelis, els actors, poch me podia creure que eran titellas lo que feyan, yo que 'n creye que tan sols agradaban á las criaturas, si en vaix fer de reflecions al veure que aquet publich tan baladuré, al aixecar telo se queda ab la boca tancada y esta tan quiet per no perdre cap escena del drama, mentrets semble que aquesta gent de caracter bullicios se aplain y es commovi deban de uns pitchinelis, no denota aixo que encare que tinga els exteriors de rompe y rasga, te els sentiments mes inocents que els que disfrutan veuhen ballar alguna estrella de café concert?

Yo pron hi vaix anar ab gorra, pero cuan una persona es fina, no ho pot dissimular y no an van pendre el rellotge (perque no an portaba) pero son cambi en van pendre el numero

Lo que 'n va alegrar pues se coneix que els pobres son amants de la comoditat es el que no se hi veyes cap barret que fes nosa als expectadors,

Acabada la funcio y defilant entre la concurrencia en la que hi dominaba la mes franca cordialitat pues sols en algun entreacte va doneri alguna averia, que quedaba sanjada radicalment treyen els actors al carré, me 'n vaix anar content de haber pasat un bon rato y trobant molt aprop un lletrero de una botiga de mes avall que deya « Bueno Bonito y Barato

R. del Molinas

Lo drama deles costelles
ó
Al que madruga Dios le ayuda

Fa uns dies que l'autor de aquesta historia habia anat á dinar á Vallvidrera á casa son amich (1) Fajá, cuatre vetaquí que á les cuatre de la tarde se li presentá lo mateix amich exigintli que hi anes altre volta junt ab son germá Julio á passar novament á Vallvidrera los dies de Pascua alla ahont se repartirian anant un, á casa teba y un altre á casa 'n Carbonell qui no desitjaba molt. Aquesta exigencia va obligarlo á fer los complimentos de rubrica y despres, acceptar mes que gustós.

Aquella matexa tarde va venir en Carbonell á per la matexa petició y naturalment al devant de tantes vegades de demanar lo matéix cuasi varem enterminos y nos despedirem prometentnos trovarnos en la estació de Sarriá á les 10 del matí del Dimenge.

Ja arribats ál cim de la montanya de Vallvidrera á l'hora justa de dinar varem trovar moltes persones que ns esperaban, com s'esperen en nostra terra á les persones de pés. Les que despues de saludarnos nos protaren á la taula alla ahont feremm mes gasto de teca que de paraules impulsats per la cassussa que tragimabam efecte de respirar aquell aire sanis-

(1) En Ricardo no se si 'l coneixes

mosquits com lo de fer vall.

Quant estaban mes enfeynats despatchant una remesa de cireres dolces com mel y posades en una ampla plata de tarrissa sortida no se sap del cert si de Sajonia ó de Sevres, entrá lo simpatich Carbonell ab qui enrahonarem un ratet discutint de politica y mode preisar costelles alternativament.

Aixó de parlar de menjar fa venir sempre gana y lo mateix feirem nosaltres per no ser menos, de mode que comentarem á entusiasmarnos pes per una costellada, una verdadera costellada d'aquellas que passan á la historia y al traves del sigles la jent d'ho conten los uns als altres plens d'admiració y respecte

Lo programa ó menut de nostre festis fou molt senzill á saber: Primerament proporcionarhem dotze costellas grossas com un violí cadauna y una llangoniseta de comfiança esperant que en la font ó lloch alla ahont anesem ja ns feriam vendrer pá, ví, esquerola ab l'amaniment de Tomacat y olives y fins seva per qui'n volgués. Lo que sí, s'exigia era llevarsi dematí molt dematí avants qu'els ancellets si podia esser. Ja y habia algú que era poch amich de deixar los llansols avants de mitg dia com era un d'ells l'Antonet de Can Joyá pero com que la cosa resultaba ser indispensable hasta ell mateix ha per que si ab lo cap com aquell que s'hi conforma

Varem anar á un ratet á pintar cap á la font d'en Tero alla ahont tingueren l'honor de ser acompanyats per cuatre ó cinq senyoretes, totes guapas

y simpatiques en extremes que despues de deixarnos colocats en tres llochs y ben sentats á terra s'en tornaren á camisayá per guardarse de les bromes del temps que ba batéixernos ab enatre gotes grosses com sigrons del sauc.

Desde allá varem veure una bomba que la jobentut per fer broma varen dedicar á les noyes y que en aquell moment s'en pujaba dret al cel. Mentres estaban ab lo cap enlayre va passar una dona que ba confondrens ab una banna ó forat obert en lo morge alla atrat nos aprogabam, segurs que ya era foseh.

En la plassa varem despedirnos d'en Faya per anar á sopar y dormir á casa 'n Carbonell y los nostres ultimes paraules foren recomenarnos de non llevars dema ti perque: Al que madruga Dios le ayuda

¡Ay noys que forem tarts! deya ep, á un quart de cinc á n'en Carbonell y en Julio mentres anabam cap á la plassa atrat en Faya te instalat son cuartel y no deya creguut que no trobariam á n'aquest llevat pero 'ns convencerem de lo contrari al veure desde lluny al mitj de la plassa jent discurtos ab un cochero tan trempat com él.

Avall com l'ayque, varem dir nosaltres despres de deixar dit á la minyone que cuant lo jermá d'en Carbonell anes á preguntar per nosaltres l'hi diguesen qu'eram á la font d'en Fero y si en Faya potsit 's llevaba l'hi diguesen lo matéix.

Anarem á la dita font pero ja era negre de jent y creguut que m'arria menos en altres llochs varem prendrer lo camí per anar

a la font que té dintre
sa finca lo Sr Miralles al-
calde de Sarrià. Arribarem
allí á les 7 y despres de pregun-
tal á la masovera si voldria
cuirens las costellas y proveirsi del
pá y tot allò qu'em dit. Ella
ha dit que sí, qu'ho faria ab
molt gust.

Feya mes de mitja hora
que 'ns esperabam sentats en
una sombra del jardí quant
varem veure venir un home
ab gorra de xibeta vermella y
una nica cóya que despres de
deixar una estona va dirnos
les seguents paraules: Com
qu'el Sr Miralles ha arribat
are mateix y la dona te de
ferli l'esmorsa los hi aviso
que no cal que s'esperin perque
no 'ls hi fara pas res enterament

¿Que diu are? varem dir
á coro nosaltres tots cinch

Jo vaig tornarme groch
'n Jaya vert los germans
Carbonell morats y en Julio
no sabia que t'hi passava en
fi, tots nos varem aixecar
desanimats y ab lo ventrell
buit tornarem á agafar
lo metro cami de avants
disposats á tornar á la
font d'en Fero y menjar
allí per mes gent qu'hi aguey
Eren les 8 ó un quart de
nou quat bam arribar
allá ¡travall inutil! La gent
hi eran á cents y foren per
lo tant inutils totas nostres
peticions y per més que pro-
meterem pagar ab mone-
da que no fos falsa sempre
contestaren aquella gent que
fessem d'amos ab lo ma-
teix no y no.

Ab les dotze costelles
sota 'l bras á mes de les

que ja trajinaba com à sebes propies, la Faya va comentar à pujar per una drasera molt rellisosa y nosaltres seguiserem com cuatre bens, fonentnos de tanta calor y ab una gana qu'ens arbolaba.

Amunt y mes amunt altre vegada ens anabem entretenint fent broma per distreurens y aquella pujada no s'acababa may. Les cames nos fegen figa com d'acostuma à dir y já no volian portarnos mes amunt y el sol que picaba de valent nos torraba lo clatell com qui no já res.

Sort d'haberse llevat a les 4 que'ns habia aixo dat molt aixó. Heren les 9 en punt quant arribarem dalt de Vallvidrera altre vegada y feya doncs 3 hores que caminabam per no fer res. Tins nos daban vergonya d'entrar á la plassa ab les costelles crues y la pancha vuida pero ho ferem ab certa cautela y'ns picárem á can Frampa qu'es un tabarner molt viu.

Aquell bom home despres de ferse pregar molt, va proporcionarnos una especie de cuiner que quant convé porta una astra encesa als dits per fer de guia per anar al Tibidabo á la nit.

Ell s'encarregá de portarnos al moment y alla abont volguesem nosaltres já vi-ets ets. Si varem dir que ho portés á sota uns arbres que hi habia alli á prech tros.

L'julano va fernos esperar mitja hora y no sé perque pero despres de cridar molt rato y dir mal de tothom

veiguem al llunyi destacarse per la carretera la silueta de nostre improvisat cuiner. Aquest portaba que llenge y oli y vinagre dintre una ampolla, lo que fen que nó diguessem cuatre ó cinch pesques fins perdi sortit los colors á la cara si bé no varem fer per broma.

Ja eren més de les 10 quant les costelles despres de sisclar un rato sobre les graellesi pasaban á pendrer un bloch distingit dintre nostres estómachs. Ja era hora casi té. Llavors trníte llangonissa esquerola tomatechs tot enterament ens hó varem empassar ab desesperó solsament quedaren sobre les graelles set costelles, que si bé teniem massa sal fegen per ció un goig qu'enamorabam.

Varem mouver ratlons á tota la gent que s'atrevia á passar menos á dos chicots que varen caurens en gracia.

Afiguremvos que un senyór al qui acababem de concedir lo privilegi de usar de nostre foch cuant nosaltres no hi possem va atrevirse, per fer broma á dir á un jove que duya dos pollastres carretera avall. "noy donamelsi". Tot just lo dels pollastres sentí sa dolça veu llensá los animalets sobre l'home los cuals ~~[illegible]~~ de l'hi quedaren pengats sobre la gorra. Lo pobre home's torná groch creyentse que era arribada la seba ultima hora. Un ratet despues bebian toty junts un rajolí d'aygua-ardent ab que aquells nos convidaren.

Ah l'Antonet es ba llebar á les 11 creyentse que sentia al sereno.

Ramón

AGUACITAS
(AL HIPODROMO)
— En aquet mon, de carreras
se'n fan de moltas maneras

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

Article N° 13

Insomni Semi-confós

Hora de mit y la lluna glatia, vay dir surtia, sur
tia del Arrogatall, hora cin rui que hi pasava aigua
una subsurete que hi havia, abres arbets plantes e
plantetes e altres coses de tous molt verdets, despres
un pla planejat, mes ensa una boscuria de bocos
mes avilla unes montanges mes altes q'ael plá y
[illegible] de tel uns nivols d'una nuvolontet noos
[illegible] que fiye fredad.
[illegible] tel [illegible] á la claror de

la llume que tot u emblanquie com pinzell moder
niste, eixi d'une mate molt altete una nine quine
ninete! Deu meu d'el meu cor e de la meua anime!
alte e primete semblanne un llisi d'aigue que ba
lanceixave al compás de ritmica musica tocade
ab un flaviolet de canye d'aguets que soten fer la
maynadete e aparentave una casadore de nocturns
ab color blau e tot

La cabellere tere rosete e apareixie de
tan rose l'or riche que yo gasto per empastifar
Il Tiberio; elle em mirave mirave ab los ulls,
e yo me la escoltave escoltave ab les orelles, elle
em parlave em parlave ab la boquete e yo la

vesane la vesane ab los llabiets, elle m'atrasava
m'atrasava ab los brasets e a mi em gragen les
babes les babetes dels caixolets.

Que de cores ens diguerem ens diguerem ab
les llanguetes que ensomades ensomades nos ferem ab
los nasets que plantes y que plantes trepitjanen nos
tres peuets e un boquete semisolare sobrie e es ten
cave ab tan dols remors que semblave que semble
ve una blanque papellone vesan las flors mon
cor palpitave palpitave d'amor com palpites
com palpite com palpite le pendula d'un rellonjet
e ell llum sorege sonrese de plaer e les estrelles can
cantaven cantaven molt boniquet

Ales de sopte la nineta es torná pols los
arbres negrure, lo rico terre, la planurie sea fonrá
dins labins los boscos desaparesquerin y fins als fons
les montanes senanaren senanaren volant ella
llune es torná convertida ab lo desportador que
m'avisabe que ya here hore d'enarmar capsa
l'aiguere a arrosarme el cap.

Mentres em bestie nomie rumie pensat
pro ca baretet per mes que vaig pensar repensar y
reterrepensar non vaig trurer l'aigue clare y
sols em ba semblar que tot havie estat un
Somni Semi Confós d'une semiconfontat semi
confose.

J. COMELLAS VIÑALS

Admetim aquesta flò
sino en moro de.....caló

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1001588317

BIBLIOTECA DE CATALUNYA